

יוצא לאור ע"י כולל "ימצא חיים" ע"ש רבנו זצ"ל בראשות הגאון רבי גדעון רביוב שליט"א

רח' הגר"א 6 בני ברק - טל' 054-8596040

ימצא חיים

שיחותיו ודרשותיו של מורנו ורבנו הצדיק רבי חיים הכהן פרחיה זצ"ל "החלבן"

זמני השבת

כניסת שבת: 16:17

צאת שבת: 17:16

ר"ת: 17:54

ח' כסלו תשפ"ג | גליון מס' 100
עורך: הרב ישראל רביוב
052-7684724

פרשת ויצא

ולדבקות בבורא כל עלמין. אך מאידך, אילו ישתמש האדם בכוחותיו שלא לשם קיום התורה והמצוות, אזי הוא מוריד ומגשם את עצמו, ואת כל הבריאה כולה יחד עמו.

מראה הסולם-בהתעוררות אדם התחתון מתעוררים העולמות וזהו שרמזו כאן הכתוב במראה הסולם של יעקב. נבואת הסולם באה להזהיר לכל איש ישראלי שהוא מזרע יעקב, כי הוא משול לסולם, שעל אף שהוא מוצב ארצה, וחייב לעסוק בעניינים גשמיים, מכל מקום אם עושה את פעולותיו ועסקיו לשם שמים, אזי ראשו מגיע השמימה, שמעשיו בעולם הזה משפיעים גם על ההנהגה העליונה שבשמים, כי בהתעוררות האדם כאן בעולם הזה בעסק התורה והמצוות, מעורר כנגדו בעולמות העליונים, וכך מבואר בזוהר הקדוש, שכאשר עוסק האדם במעשי חסד בעולם הזה, הוא מעורר מיד את עולמות החסד העליון, ומתעטרים עולמות החסד כל אותו היום ומתמלאים בשפע, בזכות אותו אדם שעורר אותם כאן בעולם התחתון, וכן אם מתעורר ברחמים, הרי הוא מעורר את הרחמים העליונים שיאירו באור גדול וישפיעו רחמים בעולם בזכותו, ולא עוד אלא שאותם ימים שעסק בהם בחסד או ברחמים, עומדים לו לאדם לזכות בשעה שיצטרך אליהם. וכן בהיפך, אם מתעורר האדם במעשי אכזריות, מתעורר הדין בעולם בגינו, ופוגם את אותו היום, ואחר כך עומד עליו אותו היום חס ושלו, להתאכזר עליו ולכלותו מן העולם, כי במדה שאדם מודד, בה מודדים לו, ומה שמעורר כאן בעולם הזה, כך מעורר כנגדו בעולמות העליונים.

וזהו שממשיך "והנה מלאכי אלקים עולים ויורדים בו", שאפילו המלאכים, תלויים הם במעשי האדם, כי העובד את ה' יתברך מעלה ומרומם את כל הבריאה כולה, ואף המלאכים מתעלים על ידו. אך אם חלילה האדם לא מתעלה, אלא יורד, אף המלאכים יורדים במעלתם, ומעשיו, הם אלו המכריעים את כל הבריאה כולה לטוב או למוטב.

"זיחלום והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלקים עולים ויורדים בו"

ידוע מה שמבואר בזוהר הקדוש ובדברי המקובלים, שכאשר ברא ה' יתברך את האדם, בראו אחרון לכל הנבראים, ואז אמר ה' יתברך "נעשה אדם בצלמנו כדמותנו", לא כתוב "אעשה אדם" אלא "נעשה אדם" בלשון רבים, ששיתף הקדוש ברוך הוא את כל הבריאה כולה בבריאת האדם, שכל נברא נתן מחלקו בבריאת האדם, עד כדי כך שכל המדות של האדם, נמשכים גם כן מכל הבריאה כולה. ולכן אמרו חז"ל "הוי עז כנמר, וקל כנשר, ורץ כצבי וגבור כארי לעשות רצון אביך שבשמים", ופירוש הדברים, שהעזות שבטבע כל אדם ואדם, באה לו מן הנמר, וקלות הראיה למנוע עצמו מלראות מה שלא צריך נמשך מן הנשר, ומהירות הריצה מהצבי, והגבורה מן הארי, ואת זה דורש התנא באבות, שיקח האדם את כל הטבעים הללו, וישתמש אתם לעשות רצון אבינו שבשמים, לא גבורת אנשים לנצח במלחמות, אלא ישתמש בגבורת הארי להתגבר על יצרו הרע. וכן עזות הנמר שנמצאת אצל כל אדם ואדם, יש להשתמש איתה, שלא יבוש בפני המלעיגים עליו בעבודת ה', אלא יקיים את המצוות בלי בושה, ולא יעשה חשבון לחברתו הרעה שמלעיגה עליו שהתחיל לשמור תורה ומצוות, או התחיל להתחזק באיזו מצוה ובלימוד התורה. וזהו שכתוב "נעשה אדם" שכל החיות והבהמות וכל הבריאה כולה, נתנו מחלקם בבריאת האדם, עד שנמצא האדם כלול מכל הבריאה כולה. ולא רק הבריאה הגשמית נתנה מחלקה, אלא גם כל העולמות העליונים נתנו מחלקם בנשמת האדם, עד שנמצא האדם כלול מכל הבריאה, מהמקום הנמוך ביותר, ועד המקום הגבוה והקדוש ביותר.

ולכן כאשר הולך האדם בדרך ה', עוסק בתורה הקדושה ומקיים מצוותיה כראוי, הוא מתעלה ומדבק את כל חלקי הבריאה בבורא יתברך, ולא רק הוא מתעלה אלא גם זוכה ומעלה את כל חלקי הבריאה אל התיקון, לזיכוך החומר

הסולם - העושר, מעלה או מוריד

עוד אפשר להסביר על פי מה שכותב בעל הטורים, "סולם" בגימטריא "ממון" ובגימטריא "עונני" כי זה ישפיל וזה ירים.

ונראה לבאר על פי דבריו הקדושים, כי הבורא יתברך הפקיד את הממון אצל האדם בכדי שישתמש בו לשם עשיית מצוות ומעשים טובים, וילך בו בדרכי ישרים. ומוטל על האדם לשמור על הפקדון ולהזהר שהממון ישתמש בו ככלי עזר להתעלות בעבודת הבורא ברוך הוא, ולא יפגע חס וחלילה בפקדון - הממון שהפקיד בידו ה' יתברך, להשתמש בו לדברים אסורים או לתענוגות העולם הזה, וכן שלא יבוא על ידי הממון לידי גאווה והתנשאות בחושבו כי הוא עשיר, כי ה' משפיל אף מרומו. וביאר מרן הבעל שם טוב זיע"א, שזהו מה שאמר "הנה סולם מוצב ארצה", סולם הוא הממון [בגימטריא], והוא מוצב ארצה - דבר גשמי וארצי, רק שראשו השני מגיע השמימה, שיכול האדם לזכות בו לשכר נצחי. אלא שמלאכי אלקים - הם בני האדם, עולים ויורדים בו, שיש בני אדם שעולים על ידי הממון בעלויות גדולות מאוד בזכויות ושכר עליון ונצחי בזה ובבא, ויש כאלה להיפך שיש להם ירידה עד שאול תחתית בגלל הממון, כאשר הם משתמשים אתו לדברים אסורים או לתענוגות או לשם התנשאות וכבוד, כענין שאמר שלמה המלך ע"ה בספר קהלת "עושר שמור לבעליו לרעתו".

הצדקה - המשכת השפע או בהיפך

ונכד הבעל שם טוב הקדוש, בעל הדגל מחנה אפרים זיע"א הוסיף לפרש כאן בדרך רמז, כי הנה ידוע שעל ידי מצות הצדקה, גורם האדם עליה גדולה לשכינה הקדושה להקימה מפילתה, שעל כן יש ליתן הצדקה מעומד, כדי להקים את סוכת דוד הנופלת [ראה בן איש חי, ויגש סעיף י"ג, וראה שם עוד פרטים בענין הצדקה]. ובשעה שנותן האדם צדקה, יש לכוין בה לייחד את שם ה' ברוך הוא, שהפרוטה היא כנגד האות י', וחמש אצבעות האוחזים בפרוטה הם כנגד האות ה', וזרוע היד הוא דוגמת האות ו', וחמש אצבעות הגבאי או העני, הם כנגד האות ה' אחרונה שהיא השכינה הקדושה. ובהו גורם יחוד לשם הוי"ה ברוך הוא, ומקים את השכינה הקדושה שהיא אות ה' אחרונה שהיא בחינת העני, ומעלה אותה אל אותיות יהו', ומתמלאת השכינה השפע עליון, כי בפעולת האדם התחתון, מתייחדים העולמות העליונים הקדושים בשפע עליון ורב. ואזי באותה עת, מאיר שם הוי"ה ברוך הוא אל שם אדנו"ת, שהיא השכינה, ונעשה יחוד שם הוי"ה עם שם אדנות כזה: "יא-הד-ונ-הי".

נמצא שעל ידי נתינת הצדקה, נעשה יחוד בשני שמות קדושים הנזכרים, ומכח זה היחוד יורד שפע וברכה בכל העולמות. וזה רמז לנו במראה הסולם, כי בעל הטורים פירש

"סולם" בגימטריא "ממון", והוא מוצב ארצה, שנראה שהממון הוא דרגה תחתונה מאוד, ואין בו שום תועלת רוחנית, אך באמת "ראשו מגיע השמימה", שיש בו תועלת גדולה מאוד הנוגע לכבוד שמים, ש"מלאכי אלקים עולים ויורדים בו", פירוש, כי "מלאך" עולה בגימטריא יחוד שני השמות הנזכרים, ובא לומר שעל ידי נתינת הממון לצדקה, בו תלוי היחוד הקדוש של השמות הוי"ה ואדנו"ת, שאם יתן הממון לצדקה, גורם עליה יחוד של השמות הקדושים, ואם לא, אזי גורם פירוד חס ושלום ביחוד, "ויורדים בו", שחסר השפע מלבוא. ועוד יש לומר, שעל ידי נתינת הצדקה, מלאכי אלקים, פירוש היחוד הנזכר, בתחילה "עולים" על ידי התעוררות התחתון של האדם, מתעורר היחוד מלמטה לייחודם לעילא בכל העולמות הקדושים, ואחר כך "יורדים בו", שיורד על ידי היחוד שפע גדול וברכה עליונה בכל העולמות.

ובמה יתגאה לב האדם?

בדרך צחות אפשר להוסיף עוד, כי הסולם בא להורות לבל יתגאה העשיר בעושרו, כי ה' מוריש ומעשיר משפיל אף מרומו, וברגע אחד יכול ליפול חס ושלום לבירא עמיקתא. וכמו שמסופר על עשיר אחד שהתגאה בעושרו, ואמר שאין כל סיכוי שיתהפך עליו הגלגל וירד מנכסיו, כי השקיע בכל כך הרבה נכסים, בקרקעות במדינות שונות, בספינות, במטוסים ובכל מה שידו מגעת, ואפילו אם יאבד חלק אחד, הרי נשארו לו עוד חלקים רבים שאי אפשר לקחת ממנו. עד שהשיב לו חכם אחד ואמר, "אמנם לקחת ממך את כספך אי אפשר, אבל ברגע אחד יכול ה' יתברך לקחת אותך מכספך על ידי המוות, ותשאר ערום מכל נכסיך, רחמנא ליצלן".

וענין זה מרומז בסולם, שהרי אין השליבה העליונה של הסולם יכולה להתפאר על השליבה התחתונה ולדמות את עצמה גבוה מעל גבוה, כי ברגע אחד אפשר להפוך הסולם ונמצאת השליבה התחתונה גבוהה מעל כולם, והשליבה העליונה מתהפכת ויושבת בארץ, אם כך למה לו לאדם להתגאות בעולם הזה במה שאינו שלו.

על כן עלינו להתחזק ולהשתמש בכל עסקינו הגשמיים לכבוד ה' יתברך, הן בענין תיקון עצמינו, שנמשיך רוחניות והתעלות לכל הבריאה כולה הכלולה בנשמת האדם, והן בענין הממון, להשתמש בו לכבוד ה' יתברך, כדי לאקמא שכינתא מעפרא, לייחודא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, להמשיך שפע וברכה, עד שנזכה להמשך הכתוב "והנה ה' נצב עליו", שנזכה לברכת ה' יתברך בכל העניינים, ברוחניות ובגשמיות, שיברכנו בשמו הגדול, כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב, בכל מכל כל, כן יברך אותנו ונזכה לשפע ברכה והצלחה בכל העניינים אמון. (ע"פ אור פני חיים)

לקבלת העלון במייל מידי שבוע, שלחו בקשה ל- Y0527684724@gmail.com

לע"נ	לע"נ	לע"נ	לע"נ	לע"נ	לע"נ	לע"נ	לע"נ	לע"נ	לע"נ	לע"נ	לע"נ	לע"נ	לע"נ	לע"נ	לע"נ	לע"נ	לע"נ	לע"נ	לע"נ
ר' חיים אבישלום	עקב בן חיים	ר' עזריא	דיין ור' יוסף	בלנקה בת החכם יחזקאל	מררים בת	משה מרדכי בן משה שבואל	ציון יעיש	אליהו בן	חיים בן	ר' עובדיה	ר' יוסף	בן ויקטוריה זצ"ל	ר' יעקב פטילון	דוד יהודה	ר' יהודה	אברהם מנחם בן	פלוה שושנה	פלוה שושנה	פלוה שושנה

ירידת הנשמה לעולם הזה

שינהיגהו בטוב, וזהו שנאמר "ויפגע במקום", ודרשו חז"ל "איך פגיעה אלא תפילה", שכל מי שיש בו דעת מתפלל לה' יתברך תדיר, שיצילהו מיצר הרע.

"וילך שם כי בא השמש", בא לרמוז כי הצדיק מתבונן תמיד כי העולם הזה דומה להערב שמש, שלא נשאר שהות הרבה, כי חיי האדם אינם בטוחים אפילו שעה אחת, ואם כן צריך לנצל כל רגע ורגע לעבודת ה', לעסק התורה, וזהו "זיקח מאבני המקום", האבנים הם תיבות התורה, וכמו שכתוב בספר יצירה כי האותיות והתיבות נקראים אבנים, והצדיק לוקח מאבני המקום, כלומר את תיבות התורה ויושב ועוסק בתורה, כדי לזכות לקיים כל הכתוב בתורה הקדושה, לקיים השבועה שנשבעה הנשמה קודם בואה לעולם, וכמו שאמר דוד המלך ע"ה "נשבעתי ואקיימה לשמור משפטי צדקך".

ואמר אבני "המקום", כי "מקום" רומז על שמו יתברך - שם הוי"ה ברוך הוא, כי י' פעמים י', ה' פעמים ה', ו' פעמים ו', ה' פעמים ה', עולה בגימטריא מקום. והיינו שעוסק בתורה הקדושה לשמו יתברך, ומקיף את נשמתו באור התורה ובאור שמו יתברך, כי כל התורה כולה מליאה בשמות הקדושים המקיפים את האדם העוסק בה, ומצילה אותו מיצר הרע ומכל דבר רע בעולם הזה ובעולם הבא.

"וישכב במקום ההוא", שאותו אדם שמקדיש את כל חייו לתורה ועבודת ה', אזי גם בעת שכבו לישון, הוא לך מתוך עומקה של הלכה, וגם השינה שלו מליאה באור התורה הקדושה.

"ויחלום וגו'", רצה לומר, כי כל חיי האדם בעולם הזה, אפילו יחיה שנים אלפים, יהיה דומה בעיניו בעת פטירתו כחלום, לכן יראה האדם לנצל את חייו כמה שיותר בתורה ועבודה, לעשות נחת רוח לפניו יתברך כל ימיו, ואזי יזכה אחר כך לישב במחיצת הצדיקים באותם אלף ושמונה עולמות שהראו לה קודם בואה לעולם, לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו. (שיעור מרבנו זצ"ל)

"ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה ויפגע במקום וילך שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום מראשותיו וישכב במקום ההוא"

יש לדרוש את הפסוקים הללו בדרך רמז ומוסר, על פי מה שכותב בספר הקדוש "קב הישר" (פרק ע"ז) בשם הזוהר הקדוש, כי לפני שיורדת הנשמה לזה העולם, טרם הלידה של כל אחד ואחד, מוליכין את הנשמה לטייל ולראות אלף ושמונה עולמות, כדי שתראה את הכבוד והיקר של תלמידי חכמים שעסקו בעולם הזה בתורה ולמדו לשם שמים, וכל דרכם ועניינם היה אך ורק לשם שמים, והיו מתנהגים במדת הענוה. ובאותם העולמות יושבים הצדיקים הללו בכבוד, ואור פניהם מאירים כזוהר הרקיע, ועל ראשם חופות מאבנים טובות מאוד. ואז אומרים לנשמה "ראה בכבודן של הצדיקים שיושבים בגן עדן! אם אתה תנהג בטוב כמו אלו הצדיקים, תזכה גם אתה לקחת את הכבוד היקר והתפארת הזה".

אחר כך מביאים את הנשמה לפני הקדוש ברוך הוא, ומלבישים אותה בלבוש יקר בצורת הגוף ודיוקנה של זה העולם, ואז הנשמה נהנית מזיו השכינה, ומעטרים אותה בכמה עטרות, ואומרים לה "זה הכבוד שעושים לך, הוא על מנת שתהיה צדיק, ותהיה יראת ה' על פניך", ואז משביעים אותה בשמו של הקדוש ברוך הוא, שלא תחטא, ומתריץ בה כמה התראות. אחר כך משתחוית הנשמה נגד הקדוש ברוך הוא, ויורדת לזה העולם ונכנסת בגוף בעולם הזה. עד כאן תוכן דבריו.

על פי זה מפרש רבנו בעל הנפש יוסף זלה"ה, שזהו מה שאמר "ויצא יעקב מבאר שבע", יעקב היא נשמת האדם, היוצאת מהעולם העליון הנקרא באר שבע - באורי השבועה שהשביעוהו בעולם העליון קודם בואו לעולם הזה, "וילך חרנה", הוא היצר הרע שנקרא חרן, על שם שמביא חרון אף לעולם, והוא נכנס בתוך האדם מיד עם בואו לעולם הזה, כמו שכתוב "לפתח חטאת רובץ". והנה מי שיש בו דעת, מתפלל לה' יתברך שיצילהו מיצר הרע

תיקון לנפטרים

בעזרת ה' יערך בבית מדרשנו ביום המישי כ"א כסלו

המעוניינים למסור את שמות קרוביהם בתרומה של 26 ₪ עבור כל שם

בטל': 054-8596040 052-7684724

(או בהעברה בנקאית: תורת יוחאי ומשה, בנק מזרחי - 20-430 - מס' חשבון 614953)

להצלת יעקב אברהם בן אדית דבה	לרפואת זהבה בת מרים	לרפואת ר' אליעזר בן עטיה	לרפואת ר' גדיעון בן שפרה	לרפואת אסתר בת יפה	לרפואת ר' דב בן שושנה	לרפואת ר' דב בן מרגלית	לרפואת ר' שמעון בן הביבה	לרפואת אהרן בן פרחא חוה	לרפואת חוה בת ג'נט יפית	לרפואת שרגא בן הביבה	לרפואת זרהבה בת רחל	לרפואת רחלי בת צביה	להצלחת שרה רות בת אילנה	לע"ג חנוכה בן חנוכה מרדכי	להצלחת יאיר בן זהבה	לרפואת אדית דבה בת רות אלקע
------------------------------	---------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------	-----------------------	------------------------	--------------------------	-------------------------	-------------------------	----------------------	---------------------	---------------------	-------------------------	---------------------------	---------------------	-----------------------------

סיפור לשבת

פעם בשעת בין הערבים שהה הצדיק ר' יוסף וולטוך זיע"א בקבר שמואל הנביא בחברת אחד ממוקיריו, שבבעלותו היתה חנות תכשיטים. הרב וולטוך נעמד בכניסה לקבר והחל לומר בקולי קולות את הפסוק "ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסגורים וילאו למצוא הפתח". וחזר על הפסוק פעמים רבות ואחר כך הוסיף תפילה קצרה. בעל החנות שעקב אחרי מעשיו של הרב וולטוך התפלא על הנהגה זו ושתק. למחרת בשעת בוקר מוקדמת, קיבל בעל חנות התכשיטים הודעה מהמשטרה, כי הלילה נפרצה חנותו ע"י גנבים והוא מתבקש לסור מיד למקום. בעל החנות נחפז מאוד בדרכו, בדמיונו ראה את חנותו מרוקנת מכל תוכנה היקר ולבו הלם בפראות. כשהגיע למקום ראה את השוטרים משוחחים ביניהם בהתפעלות, הוא נכנס פנימה, ואז הוסבר לו כי נס מיוחד אירע פה, מערכת האזעקה של החנות לא פעלה והגנבים חדרו לפני החנות, אך עיניהם הסתנווורו והם הסתפקו בכך שנטלו רק את הרכוש שהיה בחלון הראווה ולא בפנים.

עתה הוא הבין למפרע מדוע אמר הרב וולטוך בערבו של יום האתמוול את הפסוק "ואת האנשים אשר פתח הבית הוכו בסגורים". בלב מלא גיל והודיה החיש צעדיו כדי לפגוש בר' יוסף וולטוך ולהודות לו על שהקדים בתפילתו רפואה למכה. אולם הרב וולטוך שתק ולא הגיב לדבריו.

באותו זמן שלח האדמו"ר רבי מאיר אבוחצירא, לקרוא לבעל החנות, ואמר לו: "דע לך, שאלמלא הכוונות והיחודים שעשה הרב וולטוך ביום שקדם לפריצה, הייתה יוצא נקי מכל נכסיר".

אותה חנות תכשיטים נפרצה פעם נוספת ע"י גנבים, אך גם אז הם לא נטלו מאומה ונמלטו כל עוד רוחם בם, ומעשה שהיה כך היה: באותו יום בשעת הצהרים, שהה בעל החנות בביתו ולפתע גילה פיסת ניר מושלכת על הריצפה, ועליה כתוב הפסוק "ואת האנשים אשר פתח הבית הוכו בסגורים..." בעל החנות הופתע למקרא הכתוב, ושאל את אשתו מהיכן פתק זה? השנים לא הצליחו לזהות על פי הכתב מי הוא הכותב, ואף לא ידעו כיצד התגלגלה פיסת הנייר אל ביתם...

בלילה ההוא פרצו גנבים לדירת הוריו של בעל החנות וגנבו משם את צרור המפתחות של החנות. כשהמפתחות בידיהם כיוונו פעמיהם אל החנות ובשמחה רבה החלו לפתוח אחד אחד את המנעולים, אך לפתע כמו הוכו בסגורים, נפלה עליהם אימה גדולה ופחד אלקים הכריעם. הם השליכו את המפתחות במדרכה שליד החנות ופתחו במנוסה כל עוד רוחם בם, מבלי ליטול כהוא זה מהתכשיטים היקרים שהיו בחנות... הבוקר אור, ולבעל החנות נודע כי נס נוסף התרחש עמו. עתה הבין את משמעות הפתק שהתגלגל לידיו ביום האתמוול, הוא חפשו אך לשוא, הפתק נעלם. הוא זקף את הנס שהתחולל פה לזכותו של הרב וולטוך שנהג תמיד להתפלל עליו ועל בני ביתו.

הלכות שבת

על פי חזון עובדיה

מי שיש לו כאבי שיניים, האם מותר לו לשתות משקה חריף כמו ערק או קוניאק ולהשהותו על השן בכדי להעביר הכאבים?

אכן מותר לשתות את הארק או הקוניאק ולהשהותו על השן הכואבת, ואחר כך יבלע את המשקה, שאז לא ניכר שעושה כן בשביל רפואתו אלא בשביל שתיה. שאם ישהה המשקה בפיו ואחר כך יפלטנו החוצה, מוכח שעושה כן לרפואה.

וכל זה דווקא במקרה שרק חושש בשיניו, ולא נפל למשכב, אבל אם מחמת כן נפל למשכב או שחלה בכל גופו, מותר גם לגמוע המשקה החריף ולהשהותו על שיניו וגם לפולטם אחר כך החוצה, וכך יכול לקחת כדורי הרגעה לרפואתו, וכמו שלמדנו, שחולה שאין בו סכנה וחלה כל גופו, או שנפל למשכב, אין בו החשש של שחיקת סממנים, ורק במקרה שאין זה אלא מיחוש בעלמא, יש בזה החשש של שחיקת סממנים ואסור לעשות דברים שמוכח שהם לרפואה.

עניינים מרבנו חיים הכהן זצ"ל

* כוס ברכת המזון מסוגל לעשירות ולשפע הצלחה. ופעם הוכיח רבנו את אחד מתלמידיו, מדוע כשעושה זימון, אינו מברך על הכוס, וכי הוא מסכים לוותר על שפע עשירות והצלחה?

* רבנו זצ"ל נהג ליטול את ידיו לסעודה בשפיכת מים בשפע שלש פעמים על יד ימין, ולאחר מכן שלש פעמים על יד שמאל, ועדיין היו נשארים בכלי הנטלא, ולאחר מכן היה מחבר את כפות ידיו זו בזו, ומערה עליהם ביחד את שארית המים, כענין שאמרו בגמרא, שבזכות שהיה ממלא את כפות ידיו מים, זכה לעשירות.

ולאחר מכן היה רבנו זצ"ל משפשף את יד ימינו באצבעות יד שמאלו ג' פעמים, כשהם זקופות. וכן שפשף גם את יד שמאלו באצבעות יד ימינו ג' פעמים כשהם זקופות, ואז היה מחבר את המרפקים של שתי הזרועות זו בזו, ומברך בקול רם את ברכת "על נטילת ידים", וכפי שמבואר בדברי המקובלים.